

Pritožba Giorgia Lebedefa zoper sodbo Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti (prvi senat) z dne 12. aprila 2005 v zadevi T-191/02, Giorgio Lebedef proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 27. junija 2005

(Zadeva C-268/05 P)

(2005/C 243/07)

(Jezik postopka: francoščina)

Giorgio Lebedef, ki ga zastopata G. Bouneou in F. Frabetti, je dne 27. junija 2005 na Sodišču Evropskih skupnosti vložil pritožbo zoper sodbo Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti (prvi senat) z dne 12. aprila 2005 v zadevi T-191/02, Giorgio Lebedef proti Komisiji Evropskih skupnosti.

Pritožnik Sodišču predlaga, naj:

razveljavi sodbo Sodišča prve stopnje z dne 12. aprila 2005 v zadevi T-191/02, Giorgio Lebedef, uradnik Komisije Evropskih skupnosti, stanujoč v Senningerbergu (Luksemburg), ki ga zastopata G. Bounéou in F. Frabetti, avocats, z naslovom za vročanje v Luxembourg, tožeča stranka, proti Komisiji Evropskih skupnosti, ki jo je zastopal J. Currall, zastopnik, z naslovom za vročanje v Luxembourg, tožena stranka, zaradi predloga za razglasitev ničnosti Odločbe Komisije z dne 5. decembra 2001, s katero je le-ta odpovedala Okvirni sporazum z dne 20. septembra 1974, na novo sprejela izvedbene predpise o ravni, instancah in postopkih za usklajevanje, ki so bili dne 19. januarja 2001 dogovorjeni med večino sindikalnih in strokovnih organizacij in upravo Komisije, potrdila Sporazum z dne 4. aprila 2001 o virih, ki so na razpolago za zastopanje zaposlenih, potrdila določbe o stavki iz Priloge I k Okvirnemu sporazumu z dne 20. septembra 1974, pozvala podpredsednika Komisije, N. Kinnocka, naj se pogaja s sindikalnimi in strokovnimi organizacijami in predlaga, da komisija pred koncem meseca marca 2002 sprejme novi okvirni sporazum in, preden uvede usklajevanje s sindikalnimi in strokovnimi organizacijami, med spremembe Kadrovskih predpisov vključi spremembo, ki določa možnost sprejetja pravilnika o volitvah z referendumom, ki ga organizirajo zaposleni v instituciji in, po potrebi, predloga za razglasitev ničnosti dopisa g. Kinnocka z dne 22. novembra 2001, naslovljenega na predsednike vseh sindikatov, s katerim jim je posredoval svojo odločitev, da bo Komisiji predlagal, naj dne 5. decembra 2001 izvede preklic zgoraj omenjenega Okvirnega sporazuma z dne 20. septembra 1974, in naj sprejme več zgoraj omenjenih točk, kot tudi predloga za razglasitev ničnosti odločbe E. Halskova z dne 6. decembra 2001, s katero je bil tožeči stranki zavržen potni nalog za sodelovanje pri usklajevanju z dne 7. decembra 2001

o „celotnem paketu predlaganih sprememb Kadrovskih predpisov“.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

V podporo predloga za razveljavitev izpodbijane sodbe pritožnik izpodbija točko 4, odstavke 96 do 103 sodbe. Natančneje izpodbija dopustnost „(...) predloga za razglasitev ničnosti Odločbe z dne 5. decembra 2001, ker sprejema izvedbene predpise in ker naj bi ti predpisi pritožniku odvzeli pravice, ki jih ima na podlagi Sporazuma z dne 4. aprila 2001“.

Ker izvedbeni predpisi iz instance usklajevanja izključijo sindikat, ki ga je zastopal pritožnik, ti prizadenejo tudi položaj, ker odvzamejo posamične pravice, ki izhajajo iz funkcije zastopnika sindikata v okviru te instance (v tem smislu glej sodbo z dne 11. maja 1989 v zadevi Maurissen in Union Syndicale proti Računskemu sodišču, 193/87 in 194/87, Recueil, str. 1045, in sodbo z dne 14. julija 1998 v zadevi Lebedef proti Komisiji, T-42/97, Recueil FP, str. I-A-371 in II-1071, točke 18 do 21). Posledično pritožniku izvedbena pravila povzročajo škodo in ima interes, da jih izpodbija z namenom njihove razglasitve ničnosti.

Tega sklepa ne more ovreči sodna praksa iz sodb Sodišča prve stopnje z dne 22. junija 1994 v zadevi Rijnoudt in Hocken proti Komisiji (T-97/92 in T-111/92, Recueil FP, str. I-A-159, točki 82 in 86) in z dne 15. julija 1994 v zadevi Browet in drugi proti Komisiji (T-576/93 do T-582/93, Recueil FP, str. I-A-191 in II-619, točka 44). Dejansko se situacije v zadevah, ki so pripeljale do teh sodb, razlikujejo od pričujočega spora, ker pravice pritožnika v tem sporu izhajajo neposredno iz Pravil o virih, in se, čeprav dodeljene za olajšano sodelovanje njegovega sindikata pri usklajevanju, nanašajo na spore iz Kadrovskih predpisov, ker neposredno prizadevajo njen pravni položaj.

V izpodbijani sodbi se Sodišče prve stopnje glede preizkušene dopustnosti dejansko strinja, da A&D (sindikat pritožnika) ni reprezentativen. Pritožnik izpodbija to mnenje, ker izvedbena pravila ne preizkušajo nepristransko reprezentativnosti sindikalnih in strokovnih organizacij in gre za očitno napako pri primerjalni oceni te reprezentativnosti. Poleg tega so bila kršena načela enakega obravnavanja in prepovedi diskriminacije, spoštovanja pravice do obrambe, obveznosti obrazložitve in prepovedi samovoljnega postopka, kot tudi člen 24a Kadrovskih predpisov.